

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-709-51(3)/16/BS

Warszawa, dnia 07 września 2016 r.

DECYZJA DIH-2 NR 69/2016

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 poz. 23 z późn. zm.), art. 9a ust. 1 i 2, art. 35a pkt 4, art. 35c ust. 1, art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2014 r., poz. 1728 z późn. zm.) oraz art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2016 r., poz. 1059)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 15 lipca 2016 r. złożonego przez PRZEDSIĘBIORSTWO USŁUGOWO-PRODUKCYJNE "INSBUD" JERZY FILIPCZAK I MARIAN ZARDZEWIAŁY SPÓŁKA JAWNA z siedzibą w Kwidzynie – od decyzji Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 1 lipca 2016 r. NR.D.17.2016.JK (sygn. NR.8361.52.2016.JK.JC) nakładającej na ww. przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną, za niezamieszczenie informacji o zawartości biokomponentów w oferowanej na stacji benzynie bezołowiowej 95 wprowadzanej do obrotu na tej stacji paliw.

utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, działając na podstawie upoważnienia nr NR.057.52.2016.RN przeprowadzili 17 lutego 2016 r. kontrolę dotyczącą sprawdzenia zamieszczenia na stacji paliw informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych. Czynności kontrolne przeprowadzono na stacji paliw w Kwidzynie ul. Lotnicza 1, należącej do przedsiębiorcy PRZEDSIĘBIORSTWO USŁUGOWO-

PRODUKCYJNE "INSBUD" JERZY FILIPCZAK I MARIAN ZARDZEWIAŁY SPÓŁKA JAWNA z siedzibą w Kwidzynie (dalej także: „Strona” lub „Przedsiębiorca”).

W toku kontroli stwierdzono, że Przedsiębiorca nie zamieścił na kontrolowanej stacji informacji dotyczącej zawartości biokomponentów w benzynie bezołowiowej 95 wprowadzanej do obrotu na tej stacji, co stanowi naruszenie obowiązku wynikającego z art. 9a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2014 r., poz. 1728 z późn. zm.), dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”. Przedmiotowe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 17 lutego 2016 r. nr akt kontroli NR.8361.52.2016.JK.JC.

Biorąc powyższe pod uwagę, Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej - pismem z 25 maja 2016 r. (sygn. NR.8361.52.2016.JK.JC – poinformował Przedsiębiorcę, o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej przedsiębiorcy PRZEDSIĘBIORSTWO USŁUGOWO- PRODUKCYJNE "INSBUD" JERZY FILIPCZAK I MARIAN ZARDZEWIAŁY SPÓŁKA JAWNA z siedzibą w Kwidzynie, określonej zgodnie z dyspozycją art. 35a pkt 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wobec braku zamieszczenia na kontrolowanej stacji paliw informacji o zawartości biokomponentów w oferowanej do sprzedaży benzynie bezołowiowej 95.

Pismem z 9 czerwca 2016 r. Strona poinformowała Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, iż w dniu kontroli tj. 17 lutego 2016 r. zostały wywieszone w miejscu widocznych informacje o zawartości biokomponentów w benzynie bezołowiowej 95.

Następnie 1 lipca 2016 r., Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wydał decyzję NR.D.17.2016.JK (sygn. NR.8361.52.2016.JK.JC) na podstawie której wymierzono Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 5000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), za niezamieszczenie informacji o zawartości biokomponentów w oferowanej na stacji paliwowej benzynie bezołowiowej 95 wprowadzonej do obrotu na tej stacji paliw, w sposób określony w art. 9a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Pismem z 15 lipca 2016 r., Przedsiębiorca złożył odwołanie od ww. decyzji, na podstawie art.127 § 1 i 2 w zw. z art. 129 § 1 i 2 Kpa zaskarżając ją w całości. Strona zaskarżonej decyzji zarzuca:

- naruszenie art. 35 a pkt 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, iż istniały podstawy do obciążenia przedsiębiorcy karą pieniężną w kwocie 5000 zł;

- naruszenie art. 7 Kpa poprzez brak proporcjonalności wyrażającej się nakazem załatwiania spraw przez organ administracji z uwzględnieniem interesu społecznego i słusznego interesu obywateli. Zdaniem Strony zasada ta została naruszona poprzez nałożenie na Przedsiębiorcę

obciążenia niewspółmiernego do celu prowadzonych działań;

- naruszenie art. 77 Kpa poprzez przeprowadzenie postępowania w sposób pobieżny, koncentrując się wyłącznie na ustaleniu czy przedsiębiorca naruszył swe obowiązki ustawowe, nie ustalając jakie były przyczyny nie spełnienia przez przedsiębiorcę przedmiotowego obowiązku, bez ustalenia innych okoliczności ważnych dla rozpoznania sprawy tj. stopnia szkodliwości czynu, stopnia zawinienia, dotychczasowego zachowania przedsiębiorcy i jego możliwości finansowych.

W oparciu o art. 138 § 1 i 2 Kpa Strona wniosła o uchylenie decyzji w całości albo zmianę decyzji w całości lub w części, tj. poprzez odstąpienie od wymierzenia kary lub obniżenie wysokości kary pieniężnej.

Pismem z 2 sierpnia 2016 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy nr NR.8361.52(5).2016.JK.JC(JG).

Pismem z 12 sierpnia 2016 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych są obowiązani do zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tych stacjach, w szczególności informacji o zawartości bioetanolu w benzynach silnikowych. Informacje te, należy umieścić na stacji paliwowej w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Przedsiębiorca, który narusza ten obowiązek zgodnie z art. 35a pkt 4 ww. ustawy, podlega karze pieniężnej. Wysokość kary pieniężnej tj. 5000 zł, wynika natomiast wprost z art. 35c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W przedmiotowej sprawie Prezes UOKiK oparł się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Kluczowym dowodem w sprawie był protokół kontroli z 17 lutego 2016 r. (sygn. NR.8361.52.2016.JK.JC). Z treści tego dokumentu jednoznacznie wynika, iż na kontrolowanej stacji paliw nie znajdowała się informacja dotycząca zawartości biokomponentów w benzynie bezołowiowej 95. Fakt ten potwierdza informacja przesłana przez Stronę w piśmie będącym odwołaniem od decyzji Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 1 lipca 2016 r. NR.D.17.2016.JK

(sygn. NR.8361.52.2016.JK.JC).

W tym miejscu należy wyjaśnić, że z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu, które to informacje należy umieścić na stacji paliwowej w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Niedopełnienie przedmiotowego obowiązku tj. niezamieszczenie takich informacji w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny, powoduje że przedsiębiorca podlega karze pieniężnej. Innymi słowy, aby obciążyć Stronę karą pieniężną, musi ona wymaganych informacji w ogóle nie zamieścić, lub zamieścić je w miejscu nie będącym ogólnodostępnym (np. na zapleczu), albo uczynić ją niewidoczną (np. zasłaniając plakatem reklamowym), pomimo umieszczenia w miejscu ogólnodostępnym. W niniejszej sprawie, ponad wszelką wątpliwość ustalono, iż Przedsiębiorca omawianej informacji w trakcie kontroli, tj. 17 lutego 2016 r. nie posiadał zamieszczonej. Strona zresztą faktu tego nie neguje.

Odnosząc się do treści odwołania Strony, dotyczącego w swej treści naruszenia art. 35 a pkt 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, iż istniały podstawy do obciążenia przedsiębiorcy karą pieniężną w kwocie 5000 zł należy stwierdzić, co następuje.

W toku kontroli przeprowadzonej 17 lutego 2016 r. stwierdzono, że Przedsiębiorca nie zamieścił na kontrolowanej stacji informacji dotyczącej zawartości biokomponentów w benzynie bezołowiowej 95 wprowadzanej do obrotu na tej stacji, co stanowi naruszenie obowiązku wynikającego z art. 9a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Przedmiotowe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 17 lutego 2016 r. nr akt kontroli NR.8361.52.2016.JK.JC, który jest kluczowym dowodem w toczącym się postępowaniu. Wszystkie dowody zebrano w toku postępowania kontrolnego zgodnie z obowiązującymi przepisami, w szczególności ustawą o Inspekcji Handlowej oraz aktami wykonawczymi do tej ustawy oraz ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zebrany w toku postępowania kontrolnego materiał dowodowy był wyczerpujący, spójny i kompletny, pozwolił w związku z tym na wydanie skarżonego rozstrzygnięcia zgodnie z zasadami wynikającymi z obowiązujących przepisów.

Następnie zgodnie z dyspozycją art. 35a pkt 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wobec braku zamieszczenia na kontrolowanej stacji paliw informacji o zawartości biokomponentów w oferowanej do sprzedaży benzynie bezołowiowej 95, Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wydał decyzję NR.D.17.2016.JK (sygn. NR.8361.52.2016.JK.JC) na podstawie której wymierzono Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 5000 zł. Zarzut niewłaściwego zastosowania i przyjęcia, iż istniały podstawy do obciążenia przedsiębiorcy karą pieniężną należy uznać za niezasadny.

Odnosząc się do naruszenia art. 7 Kpa poprzez brak proporcjonalności wyrażającej się

nakazem załatwiania spraw przez organ administracji z uwzględnieniem interesu społecznego i słusznego interesu obywateli należy stwierdzić, co następuje.

Zdaniem Strony zasada ta została naruszona poprzez nałożenie na Przedsiębiorcę obciążenia niewspółmiernego do celu prowadzonych działań.

Należy podkreślić, iż sam fakt odpowiedzialności Przedsiębiorcy, jak też wysokość kary pieniężnej wynikają z przepisów prawa. Wartość sankcji wskazano wprost w treści art. 35c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Przepis ten nie przewiduje tzw. kar „widełkowych” od określonej kwoty do kwoty stanowiącej górną granicę kary pieniężnej, co nie pozwala organowi orzekającemu w danej sprawie, na ustalenie poziomu wysokości kary, przy zastosowaniu określonych kryteriów np. stopnia zawinienia związanego z zawieszeniem informacji już w dniu kontroli po stwierdzeniu jej braku. W tym przypadku wysokość sankcji pieniężnej wynosi 5000 zł i nie może być zmniejszona, ani też zwiększona. Przepisy omawianej ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie przewidują także możliwości odstąpienia od wymierzenia przedmiotowej kary.

W tym stanie rzeczy, Prezes UOKiK nie jest władny do zmniejszenia wysokości kary pieniężnej, czy też odstąpienia od jej wymierzenia.

Odnosząc się do naruszenia art. 77 Kpa poprzez przeprowadzenie postępowania w sposób pobieżny, koncentrując się wyłącznie na ustaleniu czy przedsiębiorca naruszył swe obowiązki ustawowe, nie ustalając jakie były przyczyny nie spełnienia przez przedsiębiorcę przedmiotowego obowiązku, bez ustalenia innych okoliczności ważnych dla rozpoznania sprawy tj. stopnia szkodliwości czynu, stopnia zawinienia, dotychczasowego zachowania przedsiębiorcy i jego możliwości finansowych należy stwierdzić, co następuje.

Wyrażona w art. 7 kpa zasada postępowania administracyjnego odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak i do stosowania norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy. Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zgodnie z art. 77 Kpa, oparł się na ustaleniach kontroli oraz na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania.

Z kolei, wyrażony w art. 77 obowiązek zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego przez organ administracji publicznej należy rozumieć w ten sposób, że organ albo czyni to z własnej inicjatywy, jeżeli uważa za konieczne do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, albo gromadzi w aktach sprawy dowody wskazane lub dostarczone przez strony, jeżeli mają one znaczenie dla sprawy (co podlega ocenie organu). Analiza zebranych w sprawie dowodów wskazuje, iż zasady powyższe zostały w pełni zrealizowane.

Należy ponownie podkreślić, iż podobnie jak sam fakt odpowiedzialności Przedsiębiorcy, jak też wysokość kary pieniężnej wynikają z przepisów prawa. Wartość sankcji wskazano wprost w treści art. 35c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W tym przypadku wysokość sankcji pieniężnej nie może być zmniejszona, ani też zwiększona. Przepisy omawianej ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie przewidują także możliwości odstąpienia od wymierzenia przedmiotowej kary. Odnosząc się więc do zarzutu Strony naruszenia przez organ administracji art. 7 i art. 77 Kpa, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, iż należy je uznać za niezasadne.

Konkludując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony, nie stanowią przesłanek do uchylenia decyzji Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 1 lipca 2016 r. NR.D.17.2016.JK, na podstawie której wymierzono Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 5000 zł, za niezamieszczenie na stacji paliw w Kwidzynie, informacji dotyczących zawartości biokomponentów w benzynie bezołowiowej 95, wprowadzanej do obrotu na tej stacji paliw, tj. naruszenie art. 9a ust. 1 i 2 . o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Na decyzję, zgodnie z art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 z późn. zm.) przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu niniejszej decyzji.

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Inspekcji Handlowej
Anna Janiszewska